

יש מה לקרוא בשבת בצהריים

כמי שמגיעים מהבית החם של 'עולם קטן' אנחנו יכולים להעיד שעריכת עלון שבת היא בהחלט מלאכת מחשבת של יצירה יוזמה של שביעיסט צעיר ללימוד משותף הולידה עלון סניפי, שמזמן פרץ את גבולות חדר המדריכים

לפני שבע שנים ישב חיים ברנסון עם חניכים במדרת ל"ג בעומר. בשיחה שהתגלגלה בין הגצים הציע אחד החניכים לחיים להוציא עלון שבועי שימשמש ללימוד הלכה משותף בשבת בצהריים, או בראשי תיבות - שב"צ. שבע שנים עברו מאז. חיים ברנסון הוא כבר אבן דן 24 בשיבה במצפה יריחו. השב"צ הוא כבר מזמן לא אף לימוד הלכה לקבוצה מצומצמת בצהריי שבת. ניוולטר, אתר פעיל, עמוד פייסבוק ואפילו וואטסאפ הם רשימה חלקית של הדרכים שבהן מופץ העלון השבועי. "מה שהתחיל כדף ללימוד הלכות שבת התפתח לעלון שמעביר רעיונות באמצעות פינות וספרים", מעיד הנחתום, ברנסון. "גייסתי את דורה, שרק ועוד דמויות מצוירות כדי להדגים בעזרתן את ההלכות ולהפוך את הלימוד למעניין יותר". העלון המושקע מעוצב בקפדנות ומורכב מפינות רבות: פינת שיתוף שבה הקוראים כותבים על חוויות ותובנות משלהם, פינת הלכה ("אם לא לומדים - לא יודעים"), פינת פרשת שבוע עם השלכה לחיים, פינה על הצד הרעיוני של התפילה, סיפורי צדיקים, פתגם קצר, והפינה העיקרית שנקראת "מיומנו של שב"צ" - יומנו של הגער המאויר שמריהו בן צבי, אז חניך שבט מעלות והיום כבר נער בסיום השמינית.

ובכיף'. "זה מה שמיידח את השב"צ, שהוא מעביר מסרים עמוקים ומלאי משמעות בשפה שכיף לקרוא. אחד הפידבקים שקיבלתי הוא שפינת ההלכה בעלון היא מהפינות היותר מעניינות. וזאת בדיוק המטרה - שיכירו את הנועם ואת הטוב שבתורה". היום השב"צ קשור לשלוש תנועות הנוער המרכזיות בצביון הדתי, ומבחינת חיים הדבר מעיד שגם אם כיווני

קודם? אם תשאלו את ברנסון, הכול תלוי ברצון ובחיבור הפשוט לתוכן תורני. "לא היה לי ניסיון בכתיבה ובעריכה קודם. כתיבת השב"צ נולדה מהרצון להוסיף לימוד לסניף, להוסיף תוכן תורני לצד החברתי שיש בכל מקרה, וזו הייתה דרך טובה. הנהייתי מהכתיבה, והחבר'ה שהשתתפו הנו מהלימוד". הסלוגן המקורי של השב"צ היה 'לומדים תורה, הפעולה של התנועות שונים - בכוחה של תורה מאירת עיניים ומונגשת להיות גורם מאחד. מבחינה טכנית ואפילו כלכלית - איך מחזיקים עלון? זה עסק מסובך? "העלון הוא אינטרנטי, כך שהוא לא דורש משאבים חוץ מזמן, סוללה ואינטרנט", מסביר חיים בפשטות. "תושב מצפה יריחו מממן את ההדפסה ואת הצילום של העלון ביישוב ואת מופץ בבתי הכנסת ביישוב וביושביה התיכונית. מעבר לזה, במהלך הדרך יריתי לכל הכיוונים. יצרתי קשר עם רכזים בתנועות הנוער, עם מפקחים במשרד החינוך, הצעתי לאנשים שפגשתי בהקשרים שונים להצטרף לרשימת התפוצה, וכמובן גם למשפחה ולחברים. הניסיון מלמד שלא צריך לפחד מיצירת קשר עם דמויות מפתח כשמדובר בקידום של רעיון חשוב, כי הרבה פעמים הם ישמחו לעזור ולהשתתף. רק צריך לזכור שהם עמוסים", הוא מדגיש בחיוך. היו רגעים שחשבת לפרוש? "לקראת גיליון המאה השבתי לסגור, מגלה ברנסון. "הייתה חידללות במספר השותפים וחשבת 'זהו, מספר גגול וגמרנו'. אבל בסוף החלטתי שלא להפסיק משהו טוב שנים". ההחלטה הזו הניבה רק דברים טובים - השב"צ התחיל להתפרסם באתר של בני עקיבא, ובעצם לפרוץ את מסגרת הסניף. "הקושי היה אולי סוג של משוכה שהיה צריך לעבור כדי לעלות קומה". חיים חושף אבן דרך מרכזית ומרגשת שנתנה לו את הכוחות להמשיך: "הייתי בשבת בבית של הרב שמואל אליהו שליט"א והבאתי לו את השב"צ. לא יודע מה חשבתי. הרב התיישב והתחיל לקרוא! לא ידעתי מה לעשות עם עצמי בעוד הרב קורא את כל הדף, ואז הוא

אמר: 'למה זה כל כך קטן? תרחיבו! תגדילו!' בעקבות החוויה הזו השב"צ התרחב מעמוד אחד לשני עמודים, וזכה גם לעיצוב חדש ויפה. אחד המשפטים החזקים שאמר לי הרב היה: 'אל תכתוב דרשות. כתוב סיפורים'. עד היום זה מוביל אותי וזו באמת משימה, להעביר את המסר דרך סיפור ולא ישירות כמאמר". שליחות כתובה שבע שנים הן תקופה מכובדת. איך מגיעים ליכולת התמדה כזו? "על ידי הבנת הערך. מדובר בהפצת תורה למאות ואולי אפילו אלפי אנשים מדי שבוע בשבוע. יש לי תחושת מחויבות כלפי הקוראים. אני יודע שאם אלך לישון עכשיו - חלק מהאנשים יקבלו את העלון מאוחר מדי, ולכן אלך לישון רק אחרי שאסיים". העבודה על העלון ליוותה את ברנסון במשך שנות בחרותו, מגיל 17 עד גיל 24. "כשאני חושב על העלון עולה לי המושג 'הבייבי שלי'. אני לא יודע עד מתי אכתוב אותו, אבל הוא משמעותי עבורי. אני מאוד שמח שהוא מתפתח לאפיקים חדשים ומוגיע לאנשים נוספים". בעיניו, השב"צ הוא סוג של שליחות אישית. "המטרה שלנו כעם היא לחיות את דבר ה', והחלק שאני יכול למלא בסיפור כרגע הוא כתיבת עלון שבועי שמעביר את המסרים העמוקים שלנו ובונה תפיסת עולם אמונית, חיה ומחזקת אצל בני העם שלי. זה לא סתם תחביב. שליח מקבל גם מוטיבציה וגם הרבה שיתוף דשמיא", הוא מעיד ומדגים, "יש שבועות שבהם אני אמור כבר להגיש את התוכן לבדיקה, ואין לי רעיון! זה קרה כבר כמה פעמים, ובכל פעם מחדש יש בי ביטחון פנימי שבסוף יהיה משהו, ובעזרת ה' משהו טוב. זו לא רק אופטימיות, אלא אמונה שאם אני עושה משהו לטובת עם ישראל, לפי רצון ה', הוא יעזור לי במה

שלא בידאי". יש לך שותפים לדרך? "לפני הכול ואחרי הכול - אשתי. כמו כן, יש אנשים שעזרו בכתיבה של פינת ההלכה והיומן, וכן יש מי שעובר על החומר ובודק אותו. גם הקוראים שותפים בכך שמפיצים הלאה". טיבם של דברים טובים הוא שהם עושים לעצמם כנפיים. מאבני איתן שבגולן נמסר לחיים שפינת פרקי האבות של השב"צ מצאה את מקומה מוגדלת ומודפסת על לוח המודעות בבית הכנסת; חבר אחר סיפר שאחת הפינות, שעסקה באומץ לעשות שינויים, עזרה לו לחולל שינוי של ממש; לא מזמן קיבל חיים לתיבת המייל שלו מכתב מבת שירות באורוגוואי שביקשה את פינת פרשת השבוע כדי שתוכל להכין עם אחת מחניכותיה דבר תורה לבת המצווה. ומה בקשר להמשך הדרך? לברנסון יש תכניות לעתיד. "אני רוצה להוציא ספרים שיאגדו את הפינות שהיו בעבר - פירוש למסילת ישרים שנכתב כדו-שיח בין מבוגר לנוער, ופירוש על מסכת אבות. מבחינתי, הסיפור הגדול של השב"צ הוא שהוא היה לא יותר מאשר יוזמה של שביעיסט, ויוזמות - כל אחד יכול לזוּם, בכל תחום שהוא. גם רעיון קטן יכול לצמוח בסוף לפרויקט ענק, אם רק תאמינו בו ותעזרו לו להמשיך ולצמוח".

אתר השב"צ והארכיון: www.shabatz.022.co.il
לקבלת מייל בכל שבוע: falmaroo@gmail.com
לקבלת שב"צ נוסח וואטסאפ: שלחו את המילה "שב"צ" בוואטסאפ ל-0546734727